

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Romanom Frnčom, Uralská 11, Košice, pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 167/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“) pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 167/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli, že:

„... sú manželmi, ktorí sú podielovými spoluvlastníkmi v podiele 1/2 k celku nehnuteľností - rodinného domu a pozemkov evidovaných na [REDAKOVANÉ], k.ú. [REDAKOVANÉ]. Sťažovatelia dňa 2. 7. 2014 podali na Okresnom súde Kežmarok žalobu, ktorou žiadali o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením veci. V uvedenej veci je žalovanou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Veci bola pridelená sp. zn. 2C/167/2014.

Súd uznesením zo dňa 17. 12. 2014 vyzval sťažovateľov na úhradu súdneho poplatku a nariadil termín prvého pojednávania na deň 13.1. 2015.

Pojednávanie zo dňa 13. 1. 2015 bolo po výsluchu strán sporu odročené na neurčito za účelom prizvania do konania geodeta a nariadenia znaleckého dokazovania.

Uznesením súdu zo dňa 15.5. 2015 bolo nariadené vo veci znalecké dokazovanie, ktorým bola znalcom - [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] uložená lehota na vypracovanie znaleckých posudkov s úlohami bližšie špecifikovanými v uznesení a to v dĺžke 90 dní od doručenia spisu.

Dňa 22. 5. 2015 žalovaná zaslala súdu svoje vyjadrenie.

Dňa 3. 6. 2015 Okresný súd Kežmarok zaslal vyjadrenia žalovanej sťažovateľom, kde im uložil lehotu 10 dní na vyjadrenie, či v danej veci prichádza do úvahy mimosúdna dohoda, prípadne uzavretie súdneho zmieru.

Dňa 12. 6. 2015 sa sťažovatelia vyjadrili, že nesúhlasia s podmienkami dohody navrhovanými žalovanou a navrhli, aby súd naďalej konal vo veci.

Dňa 16. 6. 2015 súd vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila, či jej predchádzajúce podania má súd považovať za odvolania voči nariadenému znaleckému dokazovaniu, prípadne, čo mala na mysli svojimi podaniami.

Dňa 9.11. 2015 a 30. 10. 2015 doručila žalovaná súdu svoje podania.

Dňa 16.12. 2015 znalec [REDAKOVANÉ] požiadal o preddavok vo výške 250,- Eur.

Dňa 12. 1. 2016 znalec [REDACTED] zvolal obhliadku nehnuteľnosti na 22. 1. 2016, pričom podanie, ktorým zvolal obhliadku, bolo doručené súdu dňa 15.1. 2016.

Dňa 18.1. 2016 žalovaná doručila súdu ďalšie svoje podanie.

Následne znalec [REDACTED] podaním doručeným súdu dňa 5. 2. 2016 oznámil Okresnému súdu Kežmarok priebeh vykonávania znaleckého dokazovania, pričom tiež oznámil, že nie je možné vykonať obhliadku nehnuteľností z dôvodu, že žalovaná svojím správaním mári vykonanie znaleckého dokazovania. Znalec [REDACTED] tiež požiadal súd o zabezpečenie ochrany pri výkone znaleckého dokazovania.

Následne 5. 12. 2016 mal súd telefonicky kontaktovať znalca [REDACTED], aby s ním dohodol termín obhliadky, ktorý uviedol, že termín obhliadky bude môcť vykonať koncom januára 2017 a že presný termín obhliadky neskôr písomne oznámi súdu.

Dňa 16. 12. 2016 súd nariadil účtárni Okresného súdu Kežmarok uhradiť preddavok znalcovi [REDACTED]

Dňa 2. 3. 2017 znalec [REDACTED] oznámil súdu, že obhliadku vykoná 17. 3. 2017.

Znalec dňa 7. 3. 2017 požiadal o policajnú ochranu pri vykonávaní obhliadky a to z dôvodu emotívneho správania žalovanej. Súd preto uznesením zo dňa 7. 3. 2017 vyzval žalovanú na rešpektovanie nariadeného znaleckého dokazovania a povinnosti poskytnúť ustanovenému znalcovi súčinnosť potrebnú k riadnemu vykonaniu znaleckého dokazovania. Súd tiež dňa 7. 3. 2017 požiadal o súčinnosť 00 PZ v Spišskej Belej, aby ktoré malo zabezpečiť vstup do obydľia a nerušený priebeh výkonu obhliadky...“

3. Ďalej sťažovatelia uviedli, že:

«... následne podali sťažnosť predsedníčke súdu, ktorá na sťažnosť odpovedala dňa 18. 4. 2017 tak, že „s poľutovaním musím konštatovať, že súd pri vykonávaní znaleckého dokazovania doposiaľ efektívne nevyužíval prostriedky, ktoré má podľa právneho poriadku k dispozícii na zabezpečenie plynulého postupu súdneho znalca pri vykonávaní znaleckého dokazovania, a že celkovú dobu vykonávania znaleckého dokazovania nepovažujem za primeranú. Dovoľte mi, aby som sa Vám za túto nečinnosť súdu touto cestou ospravedlnila.“ Opatrením predsedníčky súdu bol tiež dňa 18. 4. 2017 nariadený dohľad nad plynulosťou súdneho konania.

Dňa 13.7. 2017 súd telefonicky kontaktoval znalca [REDAKOVANÉ] ohľadom stavu rozpracovanosti znaleckého posudku. Znalec uviedol, že znalecký posudok mal 12. 7. 2017 odoslať súdu.

Dňa 13. 7. 2017 bol Okresnému súdu Kežmarok doručený znalecký posudok znalca [REDAKOVANÉ].

Následne súd vo výzve dňa 8. 8. 2017 vyzval strany sporu na vyjadrenie sa k priloženému znaleckému posudku [REDAKOVANÉ], ku ktorému sa 18. 8. 2017 vyjadrili sťažovatelia tak, že so znaleckým posudkom súhlasia.

Dňa 8. 8. 2017 súd písomne urgoval znalca [REDAKOVANÉ] na predloženie znaleckého posudku.

Následne znalec [REDAKOVANÉ] podaním doručeným súdu dňa 21.9.2017 oznámil Okresnému súdu Kežmarok, že žalovaná svojím správaním marila vykonanie znaleckého dokazovania a odmietla sprístupniť obhliadku a s vyhrážkami, preto znalecký posudok nebolo možné urobiť...»

4. Keďže napadnuté konanie napriek sťažnosti na prietahy adresovanej predsedníčke okresného súdu nebolo dosiaľ právoplatne skončené, sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a zároveň navrhujú prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Napokon sa domáhajú priznania finančného zadosťučinenia v sume 6 000 € a úhrady trov konania.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podstatou sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je uplatnenie nároku sťažovateľov na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým malo byť porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným

súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014) a ďalej vyslovil, že „... nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (napr. III. ÚS 59/05).

10. Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie začalo 2. júla 2014, keď s'ťažovatelia podali žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením veci. V priebehu konania okresný súd nebol nečinným, no v súvislosti so znaleckým dokazovaním nepostupoval dostatočne efektívne.

11. Ústavný súd teda konštatuje, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval bez priet'ahov, čo uznala aj predsedníčka okresného súdu v odpovedi na s'ťažnosť s'ťažovateľov na priet'ahy, no ústavný súd zohľadniac najmä doterajšiu dĺžku konania (41 mesiacov) a všetky okolnosti danej veci dospel k záveru, že priet'ahy v napadnutom konaní nedosiahli takú intenzitu, že by v ich dôsledku došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. V prípade, keď ústavný súd zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovie (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05). K takémuto záveru dospel ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní tejto s'ťažnosti.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol s'ťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

14. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľov na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

15. Ústavný súd v závere pripomína, že ak by napadnuté konanie okresného súdu pokračovalo a v jeho ďalšom priebehu by dochádzalo k neospravedliteľným prierahom, sťažovatelia môžu podať na ústavnom súde novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2018